

NORGESTUREN

22/6 - 29/6 - 67

Eidsborg stavkirke

Telemark

Setesdal

2-reals Norgestur 22. juni - 29. juni 1967.

Adresser:

22/6 - 24/6 "Ekely", Froland pr. Arendal, Norge.

24/6 - 27/6 Versto Turistheim, Mørgedal, Telemarken, Norge.

27/6 - 28/6 Hotel Revnæs, Byglandsfjord, Setesdal, Norge.

TELEMARK

Versto Turistheim
Tlf. Seljord 2947

- Aritmetik: Det givet er, at to er lig med to og ikke tre
det ligeledes givet er, at to er lig med tve.
Bevis ved hjælp af ligning og en smule logisk snak,
at tvebak altså nøje er det samme som tobak.
- Botanik: Et æble falder ikke langt fra stammen, som man ved,
men kan der stilles regler op for faldets hastighed?
Hvor store kvanta ajle, nitrofoska eller mæg
skal jorden ha', når man vil avle godt med dryppelæg?
- Dansk: Gør rede for de første tusind vers af Hjortens flugt
har hjorte chancer for at blive til transportere brugt?
Bør kraftstationer lægges ved heltinders tåreflod?
Og hvilket støvlenummer bruges til en versefod?
- Fysik: Når man nu kender tyngdekraft og Mariottes lov
hvorfor er der da ved varmelæren så lidet sjov?
Og når man bruger Reamur og Celcius i Skjern,
hvad vejer så ved sommertid et enkelt kilo jern?
- Geografi: Når nu en længdegrad i nogen grad er 11 mil,
og vand ved næsten ingen grader næsten fryser til,
hvor mange grader hælder så en antipodes hat,
hvor mange grader cirka er der mellem vrøvl og pjat?
- Geometri: Der givet er en linje og en vinkel, der er ret;
og linjen når fra a til b, og vinklen hedder z;
der konstrueres da en trekant med rokokoben,
og ab vikles let og lydløst om en slibesten.
- Gymnastik: Vink skiftevis i takt med begge bryn og så med tud!
Smil dumt på tælling 1, og se på 2 alvorlig ud!
giv dernæst - med appel - i kor på dette spørgsmål svar:
Er cocktails unødvendige ved øvelser i bar?
- Historie: Hvem påbegyndte den berømte strid om kejserskæg?
Er det en racehøne, der har lagt Kolumbus' æg?
Og hvem har fundet på at give eller tage kys -
mon det er længe siden, eller er det sket fornys?
- Køkken-
gerning: Hvis man i nogen tid har stadig i spinaten trådt,
har den så tabt kalorierne eller flere få't?
Hvor mange dimensioner cirka har en vitamin?
hvor længe kan man snakke om den, før den dør af grin?
- Regning: En byggegrund har netop plads til et moderne hus;
i sammes kælder blev et par kartofler ædt af mus.
I kakkelovnen var der kun om vinteren tændt ild;
hvad koster så i gennemsnit en dobbeltrøget sild?
- Skrivning: Brug blyant til at skrive stort og lille alfabet
med form og hastighed, som indtil dato ej er set!
Hvor meget divergerer "skrive op" fra "skrive ned"?
Og hvad er skrivetiden for en ting, man ikke ved?
- Sproglære: Til hvilken klasse ord bør regnes "stor og større, størst"?
Bestem omtrent på samme måde "tør og tørre, tørst"!
Hvis "rør" går i en inderlig forbindelse med "spansk",
i hvilke fald kan det så bruges transitivt på dansk?
- Zoologi: Hvor ofte kan man regne med, at østers skifter køn?
Hvornår bli'r altså far til mor og datter til en søn?
Kan veje bygges op af nyregrus og øjesten?
Hvor lærer let og billigt man at gøre haneben?

Real.

Jeg elsker den gamle den vakkerte minne.

Ode til Skagerak.

Torsdag d. 22. juni -67

I havnen i Hirtshals var vandet så stille,
skent kulingen hyled i rigning og være,
men uden for molen var brudsør vilde,
og straks vi var der, fik vi seen på tværs.
Hej-susa-di-susa-di osv.

Oh, Nordhav, du friske, respekt du indgyder,
vi bøvede alle for Vestervov-vov.
Derinde fra stranden vi alle dig nyder,
men krydse dig det er nu slet ikke sjov.
Hej-vippe-di-vippe-di osv.

Først kured vi nedad, så dypped den snuden,
vred rumpen af vandet og vrikked den lidt,
så rullede den listigt og løftede tuden,
så opad og forfra- nej det gik for vidt.
Hej-rulla-di-rulla-di osv.

Vi tusled på Skageraks oprerte vover
og gyngede og vippede på belgen den blå.
Trods søsygens kvaler slap alle vi over,
men hjemrejsen tænker vi slet ikke på.
Hej-gynge-di-gynge-di osv.

De følgende dage.

Hver gang, når vi hører det storme og susse,
på fjeldet det faste vi planter vor fod.
Lad gå med lidt ruskvejr og larmende busser,
ved tanken om belgerne synker vort mod.
Hej-vugge-di-vugge-di osv.

Onsdag d. 29. juni -67

Men nu, lille Skagerak, skal vi dig narre,
vi går i kahytten og hviler så blødt,
og så er det nat, ja, og skab du dig bare,
vi mærker det ikke, vi sover så sødt.
Hej-lulla-di-lulla-di osv.

Torsdag d. 22-6-1967

Redaktører: 1. Kjeld 2. Flemming

Den 22.-6 kl. 7 mødtes vi på Sabro-korsvejskolens parkeringsplads.

Da de (den) sidste var ankommet steg vi ombord i bussen og kørte så til hovedbanegården i Århus. Herfra skulle vi med toget til Hjørring. Køreturen fordrev vi med at læse og spille kort (500 og 31) med og uden snyd, dog mest det første.

Fra Hjørring skulle vi med bussen til Hirtshals. Vi måtte dog vente et godt stykke tid i øsende regnvejr, før vi fik kørelejlighed.

Da vi nåede Hirtshals, var humøret højt, men det faldt sammen med barometeret.

Vi kom ombord, og efter at vi havde fyldt os med sodavand og smørrebrød, begyndte det at gynges ganske forfærdeligt. Efter at have sejlet en halv time (2. redaktør udgået p.g.a. søsyge. 1. redaktør fortsatte alene indtil videre) var halvdelen af klassen søsyge. Pigerne afstivede moralen ved at kvæde gamle fædrelandssange til stor irritation for 2. redaktør og John, som opholdt sig (liggende) i umiddelbar nærhed. Bortset fra søsygen forløb sejlturen ellers fejlfrit, og humøret steg langsomt hos de angrebne (2. redaktør igen oven vande). Efter 4½ times sejlads ankom vi til Arendal; her skinnede solen, vandet var blikstille, og ikke en vind rørte sig. Mange glemte da også søsygen p.g.a. det fine vejr.

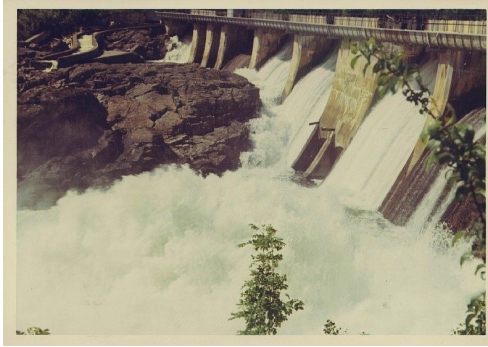
Med bus kørte vi til Eikely, hvor vi blev indkvarteret. Pigerne blev fordelt på diverse værelser (numrene blev ikke oplyst), og drengene blev først installeret på første sal for derefter at blive flyttet igen. John og 1. redaktør fik lov at sove i privatresidensen mens Erling og 2. redaktør blev installeret i (ved) værelse sammen med lærer Kjær. Det var efterhånden blevet aften, og vi skulle have noget aftensmad. Denne bestod af kålsuppe og røget medister og vand. Til dessert fik vi rødgrød (uden fløde). Om aftenen var drengene og nogle af pigerne ude at spadsere, og havde mødt bl.a. en løs hest og en del af Norges fodboldlandshold, som løb og øvede på en græsmark. Derefter dumpede de ind på cafeteriaet ved en rutebilstation lige i nærheden. Her tilbragtes resten af aftenen med at spise og drikke, skønt de havde en del besvær med at forklare værten, hvad de ville have, til stor morskab for de omkringsiddende nordmænd.

Vi kom godt i send, men omkring kl. 11 blev 2. redaktør og Erling vækket af et savværks intense arbejden lige i nærheden. Indtil kl. ca. 0:30 holdt støjen dem vågne, da støjen var gradvist aftog. 1. redaktør og John havde dog en forholdsvis tør og knaldfri nat.

Slut på første dag Z Z Z Z Z Z Z

Kjeld Petersen Flemming Hermansen

Fredag, d. 23.-6.

Den anden dag om morgenen tog vi afsted med bus for at se Ibsen og Hamsun-Museerne.

På vejen drejede vi ind for at se et celluloseværk, der lå op ad en elv, som var dæmmet op. Træet, der skulle bruges til cellulosefremstillingen, blev fløtet ned i søen bag dæmningen og via diverse render bragt ned til værket.

Længere op på formiddagen kom vi til Fjære Kirke, hvor Terje Vigen ligger begravet. På hans grav er der en mindesten med en indskrift af Ibsen.

Efter en tur af (ad) støvede landeveje kom vi endelig til Grimstad, hvor Ibsen-museet ligger.

Her havde vi en time fri før rundvisningen på museet. Tiden fik vi bl.a. til at gå med at spise vore medbragte klemmer, og med en slentretur gennem byen.

Ibsen-museet var et gammel apotek, hvor Ibsen havde været i lære. Hans karakterbog var fremlagt til beskuelse, og efter den at dømme havde Ibsen absolut ikke været klassens nummer et. Inde i hans værelse stod hans seng, og skulle man bedømme højde efter den, var han ikke nogen kæmpe (sengen var ikke længere end 1,50 m.).

Fra Grimstad gik turen videre til Hamsuns gård, hvor alt er indrettet, som da Hamsun endnu boede der. Et stykke fra gården havde han et lille hus, hvor han kunne sidde og skrive i fred, og hvor ingen andre havde adgang.

Da vi igen var kommet hjem, begav vi os på ”bjergbestigning”. ”Bjerget” var ikke særlig højt set nede fra, men da vi efter mange anstrengelser nåede toppen, fandt vi ud af, hvor oppe den var. Nedstigningen var anderledes let; men det kan være, at det var fordi, vi var ved at komme for sent til aftenmaden.

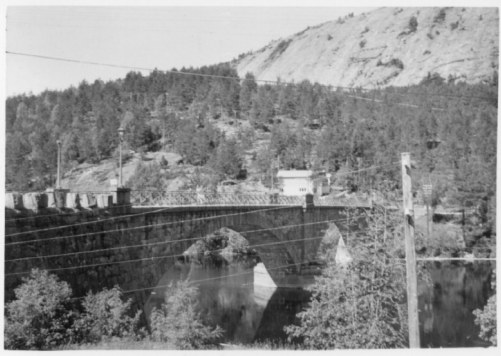
Efter at have indtaget den nødvendige mad tog vi til Arendal for at se på Skt. Hansblus. Tilsyneladende var alle taget til skærgården for at se blus, for ved ni-tiden var Arendal som blæst. Vejret var meget godt den aften, syntes vi da, men da vi talte med nogle nordmænd, fik vi at vide, at det ikke var nær så godt som andre år. I løbet af aftenen fik vi dog set nogle blus og raketter, og (et) enkelt sted var vi ude og synge et par sange.

Ved tolv-tiden om aftenen kom vi hjem til Ekely og efter en mængde sjov og ballade i privatresidensen faldt fire trætte drenge i søvn. Nogle vil nok undre sig over, at vi skriver fire, men Flemming og Erling, havde fået lov til (at sove) der. På gulvet altså.

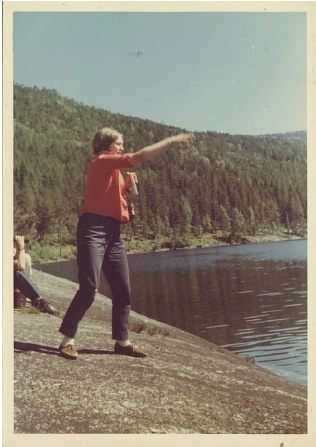

Chefredaktører
John Damm Sørensen
Erling Mortensen

Lørdag d. 24/6

Dagen begyndte med, at drengene kom for sent op. De nåede dog lige morgenmaden, og da vi havde spist og pakket kørte vi fra "Eikely", og turen gik mod Morgedal til "Versto Turistheim". Vi gjorde holdt i Åmli og så Skandinaviens næststørste stenbro. I Åmli forfriskede vi os med is, æbler og sodavand. Vi fortsatte og spiste madpakker på en lille pynt ved Nissesøen. Vi prøvede at slå smut, men det lykkedes ikke rigtig. Erling prøvede at agere stor balancekunstner på nogle brædder, der lå inde ved søbredden, men han var lige ved at falde i vandet. Marianne og Bodil Glenthøj var ude at soppe og Marianne skulle lade, som om hun faldt i vandet, hvilket var lige ved at lykkes. Kjær fortalte, at når han svedte blev selerne slappe, og spændte han dem ind.

Om morgenen, når de havde haft tid og kølighed til at trække sig sammen, var han lige ved at blive kvalt, da han tog dem på. Birgit Jacobsen tabte en enøre i vandet og huskede at ønske. Da hun fortalte det prøvede nogle af os andre også. Så kørte vi videre derfra, og da vi holdt igen, var vi ude at fiske. Chaufføren, som havde fået sin søn med fra Åmli, havde købt en fiskedims, der lignede et håndtag lidt. Han viste os, hvorledes vi skulle kaste og Kjær skulle selvfølgelig prøve først, men det lykkedes ikke rigtig i begyndelsen. Da Bodil Glenthøj skulle prøve, fik hun en stor torsk på krogen, for krogen havnede i hendes bukseknæ. Hun fik med megen møj og besvær piller den ud, og vi fandt et sted, hvor vi kunne soppe. Kjær's pibe var lige ved at trille i vandet, men blev reddet i sidste øjeblik. Desværre. I Kviteseid, hvor vi holdt for sidste gang, fik vi en soft-ice og kiggede på vinduer. Lige efter Kviteseid kom vi op i en højde af 900m. Vejen ned gik i bratte hårnålesving, og Rita var ved at falde ned på gulvet flere gange, mens Marianne fik søsygefornemmelser.

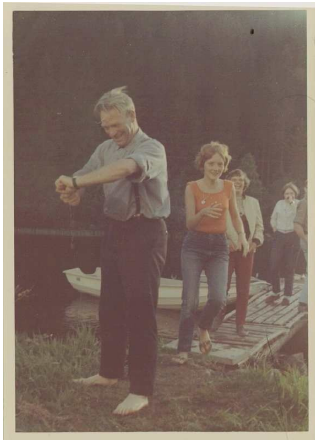
Vi nåede efter den halsbrækkende tur nedad "Versto Turistheim" kl. ca. 17:30, og der blev vi indkvarteret i små hytter. Vi flyttede rundt flere gange, inden vi kom i orden. Da vi skulle spise, kom vi ind til et veldækket bord, og menuen stod på tomatsuppe, kødkager og røget medister med grønsager, og som dessert rødgrød.

Der hørte en robåd med til turisthjemmet, som vi måtte benytte, så meget vi ville. Ingen af os havde prøvet at ro før, men det gik nogenlunde. Båden, der var af træ, tog lidt vand ind, og engang Kjær skulle over i en af de glasfiberbåde, vi ikke måtte ro i for at hente øsespanden, gik han for langt ud til kanten, og han faldt i vandet. Det var ikke ret dybt, men han jog armene ned i vandet, så han blev oversjasket. Da han kom op på land, var han ved at hælde sokkeøl ud af skoene og vride strømperne og da han kom op på turisthjemmet kom hans tøj, deriblandt de lange underbukser ikke at forglemme ud at hænge til tørre på altanen.

Tilbage til roning. Stine og Erling prøvede sammen. Stine overtog straks kommandoen. De skiftedes til at ro, og det så lidt halvfarligt ud, men de kom dog sikkert i land.

Versto havde en motorbåd, som vi hver fik en tur i. Mens et hold var ude kom der en 3-4 nordmænd, som var lidt plørede. De morede sig meget over Stine og Erlings roning, men da de skulle prøve, var det os der trak på smilebåndet, for de var ikke bedre. Kjær var ude at studere landskabet, og da han endelig kom, måtte Versto sejle en ekstra tur med ham.

Nordmændene, vi mødte, hørte til et fodboldhold, og efter sejlturene var vi ovre på et cafeteria i nærheden. Der var fodboldholdet også og de prøvede på at spille (musik). De fortalte en hel masse, og da vi ikke forstod alt det norske, fik vi dem både på engelsk og tysk. Til sidst når vi fik fat i meningen var vi ved at omkomme af grin. Midt i del hele kom Kjær og forstyrrede og mente, at det var bedst vi gik hjem til vores hytter og gik i seng. Det måtte vi jo så gøre og dermed sluttede aftenen.

Jytte & Lone

John, Kjeld, Erling, Flemming

Lone, Sonja, Jytte, Rita

Søndag den 25. juni

Vi spiste morgenmad kl. 8 og smurte samtidig madpakker til frokosten. Vi skulle nemlig af sted kl. 10 og bestige det 1100 m høje bjerg. Indtil da fik vi tiden til at gå med forskellige ting, hårvaskning m.m. Hr. Kjær havde åbenbart haft storvask den foregående aften, ihvertfald var altanen prydet med forskellige beklædningsgenstande; sokker, bukser og ikke at forglemme, de lange underbukser.

Vi kørte med bussen ca. 20 km væk fra Versto Turistheim, og begyndte at gå op ad en forholdsvis acceptabel vej. Vejret var strålende uden en sky på himmelen. Vi havde lejet en fører, en rigtig nordmand at se på, han var på alder med os.

Det gik rask fremad i begyndelsen; men vi blev meget trætte efterhånden og måtte gøre flere ophold. Mange af os var lige ved at opgive; men da vi så sneen, hjalp det lidt på energien. Vi styrtede op i sneen, som gik os til knæene. Så fulgte en forrygende sneboldkamp, hvor hr. Kjær holdt sig beskedent i baggrunden, men undgik dog ikke til sidst at blive beskudt. Vi fandt på mange mærkelige ting oppe i sneen, f.eks. kurede vi på enden ned ad bakken og fik våde bagdele især fru Dam havde en imponerende plet på buksebagen. Alle var vi ved at blive kvikke nok til at fortsætte bjergbestigningen og kunne se det storslåede ved landskabet.

Endelig nåede vi toppen; det var faktisk umagen værd. Det blæste dejligt køligt deroppe, og vi hvilede godt ud. Så begyndte nedturen. På vejen ned mødte vi en fåreflok med bjælder om halsen. Der gjorde vi et lille ophold og ventede på hr. Kjær, som var sakket bagud, da han havde travlt med at hale sien seler op, som blev udvidet hele tiden på grund af varmen.

Omsider nåede vi vejen, alle i god behold. Ved en lille bæk fik vi noget at drikke. Klokkeren var nu 13:30, og vi begyndte at spise vores medbragte mad.

Så var spørgsmålet, om vi ville gå tilbage eller køre med bussen. Flertallet tog med bussen hjem, mens de særligt ivrige, som ikke ville gå glip af noget, gik.

De buskørende var hjemme ved 15-tiden og slikkede solskin resten af eftermiddagen. Resten af klassen var hjemme ved 16-tiden. De havde været inde på en gård og tigge vand. Det fik de i et stort krus, som alle drak begærligt af efter tur, - den sidste foretrak dog at drikke ved hanen. Vi hvilede til kl.

18:00, da Versto kom og sagde værsgo. Så kom vi ind til alle tiders veldækkede bord. Menuen lød på aspargessuppe, oksesteg med gemyse og is. Vi tør nok sige, at alle tog for sig af retterne. Vi passede hvert sit til klokken var 20. derpå samledes vi i opholdsstuen, for at se fjernsyn, spille kort osv.

Midt under det hele forsvandt Rita og Sonja, som havde et lyssky fortagende for. Herom senere.

Der var fodboldkamp i fjernsynet Danmark-Sverige, som vi så. Den endte uafgjort 1-1. Derefter gik vi til ro efter en hård dag.

Kirsten og Marianne

MANDAG

26.-6.

Kl. 0:30. Da fleste i hytten sov allerede. Pludselig begyndte hytten at ryste, som om der var ved at ske et jordskælv, men vi opdagede hurtigt, at det var vore ”drengbørn”, der var på spil, fordi de naturligvis ikke kunne lade være med at snakke. Bodil stak hovedet ud ad døren for at sige dem et alvorsord. Som svar gik hun en balje vand i hovedet. Lidt efter forsvandt de på grund af vandmangel, hvilket var heldigt, da vi heller ingen vand havde. De fortsatte senere til næste hytte, men omsider fik vi da nattero. (Vi fik denne omgang, fordi de troede, det var os der havde syet deres nattøj sammen, men det var det selvfølgelig ikke).

Lige efter morgenmad gik nogle af pigerne op i Marianne og Kirstens værelse. Her holdtes en hæsleg rådslagning, der blev udsat vagtposter ved væsentlige udgange, og da hr. Kjær var i dyb samtale med en mand, før et par stykker hen efter hans nattøj. Først blev bukserne og ærmer syet sammen og dernæst alle knaphuller. Det blev hurtigt smidt ind igen, og det var i sidste øjeblik, for lige udenfor stod Bodil K. og holdt hr. Kjær hen med snak.

Kl. halv ti blev vi kørt til Seljord, som skulle være alletidens turistby. Det var den måske set med norske øjne, men bestemt ikke i danske. Her blev vi tilbudt et job som statistere. Det kunne vi desværre ikke tage imod, da det skulle foregå omeftermiddagen. Vi så den sten, som Stærke Niels havde løftet (570 kg).

Der var også planlagt en fjeldtur denne dag, men sagde vi stop. Vi skulle gerne have begge ben med hjem. I stedet fiskede vi det meste af eftermiddagen, (Marianne vaskede Flemmings bukser), og det lykkedes Ola at fange en forel. I løbet af dagen var der igen nogle væsner oppe i hr. Kjærs værelse for at parfumere det, shampooere sengen og udrette forskellige andre ting.

Da vi om aftenen var på vej fra hytterne til hotellet, så vi pludselig Jytte komme tumlende ned af bakken med en tom spand i hånden. Det var Erling der havde spændt ben for hende. Dette blev optakten til alle tiders vandkamp, som foregik piger mod drenge. Efter en halv times forløb var alle som en (også fru Dam) pjaskvåde. Hr. Kjær fik vi til sidst lokket ud og givet en spandfuld vand. Ellen havde to gange være i søen, John i elven, og drengenes hytte svømmede i vand.

Efter en uafgjort kamp sluttede vi fred. Drengene havde købt en tøjsnor, som dog var tænkt til noget andet formål(!), men den blev fyldt med vådt tøj (se tegningen). Vi fik tørt tøj på (Flemming lånte Birgits bukser, og fru Dam måtte gå med udslagent hår (det klædte hende) og gik så i fred og fordrage-

lighed på cafeteria, hvor vi spillede bowling, plader og fodbold til kl. 10. Vi endte i vores hytte og sad og hyggede her en times tid.

Da sengetiden nærmede sig, fandt Flemming ud af, at han ikke havde noget tørt nattøj. Fru Dam tilbød at låne ham sin natkjole. det ville han godt på den betingelse, at de andre også ville låne en. det gik de med til, og mens de tog dem på, hentede vi fotografiapparat og blitz. Det var alle tiders syn. Vi var ved at krepere af grin, og tænk alle fire sov med dem på.

En halv time senere kravlede der af os ind af Marianne og Kirstens vindue og gik sammen med dem ud på altanen udenfor hr. Kjærs vindue for at høre, hvad der skete, når han opdagede, at han ikke kunne komme i nattøjet. Vi stod i lang tid, og der skete intet. Så opdagede fru Dam os, fordi vi havde svært ved at holde os alvorlige. Vi kravlede ind ad vinduet til hende for at sidde og lytte der. Da den første steg op på en bænk, der stof under vinduet lød der et brag, hun havde trådt for yderligt. Det hørte hr. Kjær, og han stak hovedet ud, men kunne tilsyneladende ikke se os, i hvert (fald) ikke kende os. Vi sad et stykke tid inde hos fru Dam, men da der stadig intet hørtes, gik vi hjem igen.

Vi gik om ad drengenes hytter for at fortælle dem om det (Inden for døren stod en balje vand, men der var ingen der hoppede i).

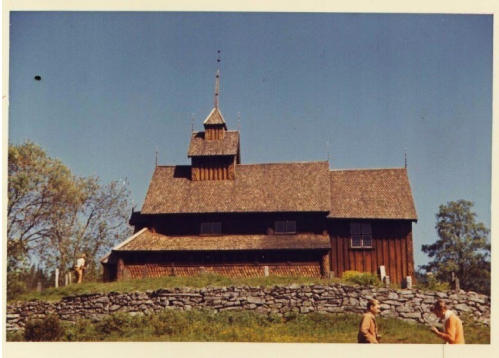
Så sagde Erling: "Hvordan i alverden kommer I i soveposen med sådan en tingest på. Den sidder jo helt oppe om hovedet" – Resten af natten gik stille af.

Forfattet af Bodil Glenthøj og
Anne-Kirstine Alrøe

Tirsdag d. 27 juni 1967

Turen fra Versto Turistheim til Byglandsfjord.

Om natten var der åbenbart nogle drenge, der følte sig tiltrukket af de danske jenter; men det var der en, der ikke syntes om. Fru Dam sagde til dem, at det ikke var piger på 18-20 år, og det havde ingen interesse.

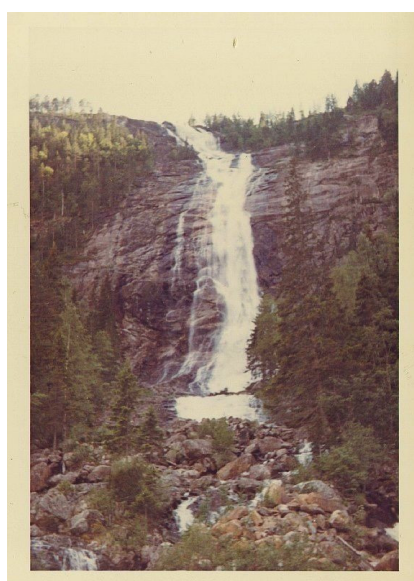
Bodil syntes ikke, at hun havde fået vand nok i aftes, og tog derfor til morgen en vandgang i bækken.

Efter morgenmaden var hr. Kjær meget ked af selv at skulle smøre sin madpakke og derfor bad han fru Dam, men hun sagde at hun havde nok i at smøre sin egen mad, og bagefter spurgte han også et par andre piger, men alle havde så travlt med at pakke.

Afskeden med Versto Turistheim trak ud for, for vi var alle kede af, at vi skulle derfra, og vi lovede at komme igen.

Første ophold var ved Eidsborg stavkirke. Derefter gik turen til Dalen ad bratte hårnålesving, som hr. Kjær glædestrålende fortalte, at han havde trukket sin cykel op ad. Glad kunne han jo sagtens være, da det denne gang var i bus. Efter opholdet i Dalen fortsatte vi ad hårnålesving over fjeldet, og oppe på toppen lå sneen i høje driver langs vejen. Ved grænsen mellem Telemarken og Austagder så vi, at elven begyndte at løbe den anden vej. Efter at have spist vore madpakker ved Settesdal Stiga kro kørte vi til Rygnestadloftet, hvor vi så gamle ting fra Norges historie. Derefter gjorde vi ophold ved Reiårsfossen, og inde vi nåede hotel Revsnæs, kom vi også et lille smut ind i en sølvmine.

På hotel Revsnæs blev vi mødt med sure ansigter på grund af forsinkelse. Vi mærkede straks, at vi var i nærheden af Danskelejren, for det vrirlede med danskere overalt. Mens hr. Kjær og fru Dam var ovre på cafeteriaet, var der besøg på deres værelser. Hr. Kjær sagde, at vi ikke var gode til at sy, så det måtte gøres om. Om aftenen gik vi en tur, men drengene gad ikke. De havde andet fro. Da vi kom hjem var vores døre bundet sammen med deres tøjsnor. Fru Dam greb dem på fersk gerning, og resten af aftenen var de sure. I dagligstuen viste hr. Kjær os, hvordan han kunne tage en serviet op fra gulvet med munden, samtidig med at han havde en flaske vand på hovedet. Vi gik til ro kl. 23:00.

Red Rita - Sonja

Onsdag d. 28 – 6- 67

Som dessert til morgenmaden blev vi smidt ud af vore værelser, og alle fik travlt med at pakke og gøre rent. Fra ”Danskelejren” startede vi på bestigningen af ”Årdals(k)nuten”. Under opstigningen, som varede mindst 1000 år, mistede vi først Marianne, Rita og Vivi, og senere Jytte og Stine. Oh hvilken glæde. Efter et lille hvil gik det hjemad i fuld galop med undtagelse af Kjær, Ellen og Birgit, som kom hjem ca. 1 time senere end de andre. Resten af dagen var frieftermiddag, som vi tilbragte i dagligstuen mellem kufferter og soveposer. Nogle sov, andre prøvede at sove og andre igen prøvede det ikke. Efter aftensmad kørte vi i offentlig bus til Kristianssand. Da vi havde stuvet bagagen sammen i ventesalen, støvede vi byen rundt for at finde en biograf. Efter higen og søgen fandt vi den 5 min. efter filmens begyndelse. Fra filmen gik vi til et kaffeteria, hvor vi sammen med andre sild fik et stykke kage og noget der mindede om te, bagefter kunne man købe nogle stenhårde rundstykker. I silende regn forlod vi ”tønden” – på vej til søsygens kvaler.

Vivi Christiansen og Birgit Jacobsen

Hjemrejsen fra Kristianssand den 29. juni.

Omkring midnat gik vi ombord på ”Skagen”. Hr. Kjær havde sørget for kahytter, så de der ikke ønskede at se maden mere end en gang, kunne krybe i køjer i god tid. Der var dog kun 12 køjer, så ifølge regnekunstens begreber, måtte der ligge 1½ person i hver køje. Vores søde nattesøvn blev kun afbrudt en enkelt gang af Lones traditionelle brækkelsesceremoni.

Da vi hen på morgenstunden nåede Hirtshals kravlede vi straks op i toget i håbet om at sove videre. Det lykkedes dog ikke, før vi havde spist og drukket ”papmælk” i Hjørring. De fleste af os begyndte først at få øjne, kort tid før vi nåede Århus hvorfra busser kørte os tilbage til skolen.

Trine og Ellen